

Våld mot kvinnor: En undersökning omfattande hela EU

Frågor och svar om undersökningsmetoden

Här följer en kortfattad översikt över hur FRA:s undersökning om våld mot kvinnor genomfördes. Detaljerad information finns i den [tekniska rapporten](#).

1. Vilka deltog i undersökningen?

Över 42 000 kvinnor i åldern 18–74 från hela EU intervjuades. Detta motsvarar 1 500 kvinnor per land (förutom Luxemburg där antalet svarsdeltagare var 900).

Den nedre åldersgränsen fastställdes till 18 år på grund av undersökningens känsliga karaktär och begränsningarna i vissa medlemsstater när det gäller att intervjua kvinnor under 18 utan föräldrarnas medgivande.

En fördelning inbegripet sociodemografiska egenskaper medföljer rapporten med huvudresultaten.

2. Varför, när och hur genomfördes undersökningen?

Undersökningen är ett svar på en begäran om uppgifter om våld mot kvinnor från Europaparlamentet. Europeiska unions råd upprepade sedan denna begäran i sina slutsatser om utrotning av våld mot kvinnor i EU.

FRA utformade undersökningen med beaktande av synpunkter från akademiska experter och företrädare för det civila samhället som arbetar mot våld mot kvinnor. Ett konsortium, som tillsattes efter en öppet upphandlingsförfarande, testade undersökningen noggrant under 2011 och genomförde fältarbetet mellan mars och september 2012. I konsortiet ingick Ipsos MORI, European Institute for Crime Prevention and Criminal Justice, som är affilierat med FN och FN:s institut för interregional juridisk forskning. Ipsos MORI fastställde vilka organisationer i respektive medlemsstat som skulle utföra intervjuerna på plats.

Tillsammans med FRA utformade konsortiet ett särskilt utbildningsprogram för intervjuarna och utbildade dem som ansvarade för utbildningen i de olika länderna i februari 2012. Därefter utbildade de som ansvarade för utbildningen i de olika länderna i sin tur utvalda kvinnliga intervjuare i varje land. FRA och uppdragstagarna deltog vid vissa utbildningstillfällen för att övervaka utbildningsinnehållet.

Frågeformuläret översattes till de lokala språken och användes sedan för att intervjua svarsdeltagarna. Ipsos MORI sammanställde uppgifterna till ett gemensamt uppgiftsregister för den första jämförande analysen på EU-nivå. FRA genomförde den slutliga analysen.

3. Hur valdes svarsdeltagarna ut?

I varje medlemsstat baseras undersökningen på ett urval av kvinnor som är representativt för landet. I länder där befolkningsregister kunde användas i urvalsarbetet användes dessa för att göra ett urval av individer från registren. Intervjuarna kunde sedan kontakta de utvalda kvinnorna direkt. I länder där sådan information inte fanns tillgänglig fastställdes först ett urval hushåll, och därefter valdes svarspersoner från de kvinnor i hushållet som kunde komma i fråga ut. De som slumpmässigt valdes ut för intervjuerna kunde inte föreslå någon annan att intervjua i stället.

4. På vilket sätt garanterades svarsdeltagarnas sekretess och anonymitet?

Undersökningen genomfördes av professionella intervjuare som utbildats särskilt i sekretessfrågor. Undersökningsuppgifterna innehåller inga personuppgifter som kan användas för att identifiera svarsdeltagarna. Vid uppgiftsanalysen vidtogs särskilda åtgärder för att säkerställa att ingen enskild svarsdeltagare kan identifieras.

5. Hur lång var varje intervju?

Intervjulängden berodde till stor del på varje svarsdeltagares erfarenheter. För kvinnor som hade upplevt många incidenter av våld pågick intervjun längre än de beräknade 50 minuterna. För dem som inte hade upplevt någon form av våld blev intervjun kortare.

6. Vilka ämnen togs upp i frågeformuläret?

Den standardiserade undersökningen som genomfördes i alla medlemsstater bestod av frågor om fysiskt, sexuellt och psykiskt våld, våld i barndomen, sexuella trakasserier och stalkning (samt via ny teknik, exempelvis internet). Kvinnorna ombads beskriva sina personliga upplevelser av våld, hur ofta det hade ägt rum och hur det påverkat deras liv. Det samlades även in uppgifter om huruvida kvinnorna gjorde eller avstod från att göra en polisanmälan och om deras användning av andra tjänster som kan erbjuda stöd till offer.

7. Innehåller undersökningen frågor om vem som utövade våldet?

I undersökningen fick svarsdeltagarna svara på frågor om deras erfarenheter av våld i nära relationer – av personer som de är eller har varit gifta med, levt med eller haft ett förhållande med. Dessutom ställdes frågor om erfarenheter av våld från andra personer, exempelvis främlingar, ytligt bekanta, kolleger eller andra personer på arbetsplatsen eller familjemedlemmar (andra än partner).

8. Hur bedömdes fysiskt våld i undersökningen?

Svarsdeltagarna fick svara på frågor om specifika våldshandlingar som de kan ha upplevt, exempelvis att ha blivit sparkad, slagen eller knuffad. Tidigare forskning visar att detta tillvägagångssätt ökar sannolikheten för att svarsdeltagarna kommer ihåg och kan identifiera våldsincidenter. I frågorna om erfarenheter av våld användes inte begrepp som "våldtäkt" eller "övergrepp" eftersom svarsdeltagarna kan tolka dem på olika sätt.

9. Hur bedömdes sexuellt våld?

Svarsdeltagarna fick svara på frågor om huruvida de hade upplevt specifika incidenter som de upplevde som oönskade och kränkande, exempelvis sexuella anspelningar eller skämt, ovälkommen beröring eller kyssar, eller att få e-postmeddelanden eller sms med sexuellt explicit innehåll.

10. Hur bedömdes stalkning?

Svarsdeltagarna fick en lista över incidenter och fick svara på huruvida samma person var ansvarig för de olika incidenterna. Incidenterna omfattade bland annat att upprepade gånger ta emot stötande material (exempelvis via e-post eller internet), hot eller tysta telefonsamtal eller incidenter där svarsdeltagaren upprepade gånger förföljdes eller där någon gav sig på hennes egendom.

11. Hur representativt är resultatet?

Svarspersonerna valdes ut genom slumpmässigt urval. Resultatet är representativt för erfarenheter och synpunkter hos kvinnor i åldern 18–74 som lever i EU.

12. Kan resultatet ha påverkats av externa faktorer?

Endast en kvinna per hushåll valdes ut. Intervjuerna avslöjade inte vad undersökningen handlade om för andra medlemmar av hushållet. Intervjuerna utfördes på en plats där bara svarsdeltagaren och intervjuaren befann sig, så att ingen kunde störa dem.

Det var frivilligt att delta. Intervjun kunde avbrytas eller senareläggas för att säkerställa att den skedde ostört. Svarsdeltagaren kunde när som helst säga huruvida hon kände sig bekväm med att fortsätta eller inte.

Svarsdeltagarna kunde också ange andra erfarenheter som de inte ville avslöja i intervjun i ett frågeformulär som de själva fick fylla i. Undersökningen utfördes uteslutande av kvinnliga intervjuare.

13. Hur gjorde ni för att garantera att resultatet är jämförbart?

För att garantera jämförbarhet genomförde FRA en pilotundersökning under 2010–2011 i sex medlemsstater – Finland, Tyskland, Ungern, Italien, Polen och Spanien. Pilotundersökningen baserades på ett frågeformulär. En kombination av metoder användes för att utforska skillnader i hur svarsdeltagare i olika länder förstår ämnen i undersökningen. Resultatet användes för att vidareutveckla frågeformuläret innan det slutfördes och översattes till de olika medlemsstaternas språk.

Skillnader mellan och inom länder när det gäller omfattningen av våld mot kvinnor beskrivs även i andra undersökningar, exempelvis Världshälsoorganisationens studie om kvinnors hälsa och våld i hemmet som genomförts i tio länder och en amerikansk undersökning om våld i nära relationer och sexuellt våld.